

POČTENÍČKO

www.zslitultovice.cz

ČÍSLO 84

23. ROČNÍK
ZŠ LITULTOVICE

ŘÍJEN 2023
NEPRODEJNÉ

130 let od vysvěcení budovy základní školy v Litultovicích

Historie školy v Litultovicích se píše více než 240 let. Kronika pana Alberta Hadámka říká o začátcích výuky toto: „Tehdy nebylo v obci budovy, která by sloužila jen účelům vyučovacím. Něco se už vyučovalo, a to tak, že některý student nebo starý voják, který se naučil na vojně trochu číst a počítat, učil děti v některém statku, kde byly větší místnosti.

Roku 1775 přišel rozkaz císaře Josefa, že se má vyučovat i na vesnicích. Začalo se uvažovat o stavbě školy, která se uskutečnila v roce 1780. Nebyla to ale taková budova jako, je ted'. Byla to jedna školní světnice a byt pro učitele, též jedna školní světnice a nic víc.“

„Na první škole se vystrídalo v krátké době několik učitelů, kteří odcházeli bud' pro malý plat, nebo byli z různých důvodů nadřízeným úřadem přeloženi, případně propuštěni. Nevyhovující dosavadní starou školu vystrídala v roce 1810 škola nová, postavená u kostela. (Přízemní budova stavěná po vzoru obytných budov).“

Foto původní školy z 19. století

Z historie: **1892** Současná škola se začala stavět na jaře roku 1892. Dne 14. srpna 1892 byl posvěcen základní kámen.

1893 23. května umřel Tomáš Kupka řídící učitel na ochrnutí plic, jenž 21 let působil v obci. 16. července zvolen řídícím učitelem v Litultovicích p. Karel Anderla, až dotud učitel v Mikolajicích.

24. září 1893 byla nynější jednoposchoďová budova vysvěcena a předána k vyučování. Výuka probíhala ve dvou prostorných třídách, které však byly v dalších letech přeplněny. V lavicích obou tříd se tísnilo až 150 žáků. I přes jejich velký počet v jednotlivých třídách dokázali učitelé svým pedagogickým umem vnuknout dětem touhu něčemu se naučit.

24. září svěcen také školní prapor, kmotřenkou byla paní Bertha Rolsberg-

Lenková. Prapor byl vyhotoven továrnou pana Neškudly.

Oslavy 130. výročí od vysvěcení školní budovy

Neděle - 24. 9. 2023 byla pro naši školu velmi významným dnem. V tomto slavném dni jsme si připomněli 130. výročí naší vzdělávací instituce, vysvěcení budovy školy.

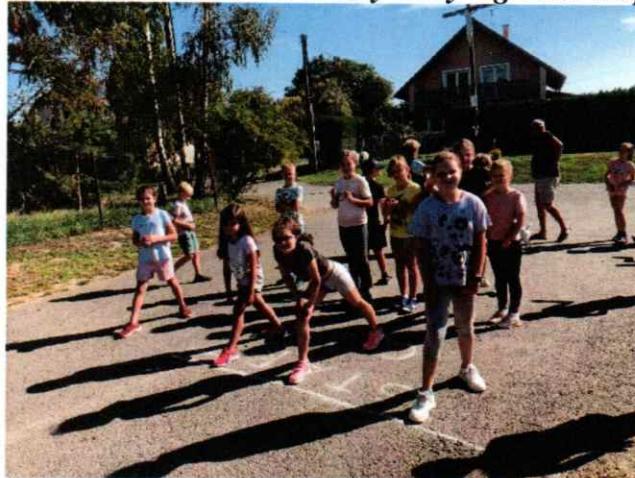
Celý školní týden probíhal v historickém duchu. Žáci pátého ročníku pořádali besedy, při kterých přednášeli zážitky a zkušenosti svých rodičů, prarodičů i ostatních příbuzných, kteří před lety také studovali na základní škole v Litultovicích.

Ve výtvarné výchově zreprodukovali dřívější podoby školy, inspirací jim byly dochované fotografie. Z obrázků pak vytvořili na plotě školy zajímavou galerii.

Nechyběly ani pohybové aktivity v podobě sprintu na 130 metrů nebo venkovních her tehdejších školních družin.

Obrázky školy – galérie na plotě

Běh na 130 metrů

Hry z minulého století

Sloh pát'áků na téma „Škola dříve a dnes“

Chodím do litultovské školy a do stejné školy chodila i má sestra Valča.

Z babičiných vyprávění vím, že tady chodila i ona. Babička nám často vypráví, jaké to bylo v této škole kdysi, když ji navštěvovala ona sama. Učení bylo asi stejně těžké pro všechny, ale co se týká vybavení, školních pomůcek a podmínek bylo to určitě těžší než za nás.

Když jsem totiž viděl babiččiny fotky ze školy, tak to bylo vtipné. Lavice staré, tabule jiná, účesy i oblečení divné. My si vůbec nedokážeme představit sedět tady v takových podmínkách jako oni.

Je ale fajn, že chodím do stejné školy jako babička, třeba tady budou chodit i moje děti.

Tobík

Chtěl bych před 130 lety do školy?

Já bych se do školy těšil. To proto, že už bych nemusel pracovat na poli a pomáhat v továrnách. Nemusel bych už vstávat brzo hodit do sebe snídani a hned jít pracovat na pole. Vždycky ráno bych vstal, v klidu posnídal a odešel do školy. Nemusel bych sice pracovat, ale zase by mi mohli dát rákoskou nebo ukazovátkem přes ruce. Do dřívější školy bych vlastně chtěl i nechtěl. Zase by ale všichni poslouchali, nedělali kravál a pilně by se učili. Bylo by to tak tím, že učitelé jim za zlobení mohli dát ukazovátkem či rákoskou přes prsty. Tohle by samozřejmě bylo super (jasně že ne to bití rákoskou, ale to, že by byli všichni potichu a nezlobili by). Znovu píšu, že bych něco nechtěl. Pišu to, protože bych nechtěl sedět v jedné lavici s dalšími sedmi žáky a ve třídě se mačkat s dalšími šedesáti žáky.

Martin

Tato škola slaví 130 let. Za tu dobu tu bylo moc žáků a někteří možná ještě žijí. Když se škola postavila, měli v lavicích jinací věci než my. Neumím si představit, že bychom psali na břidlicové tabulky pazourkem. Nebo například husím brkem, který se namáčel v kalamarji s inkoustem. My v této době už skoro všichni máme takové výmožnosti, jako mazací pera a máme mazací tabulkou. Také se dříve děti káraly rákoskou, když něco nevěděli nebo zlobily. My, když zlobíme, tak se paní učitelka nazlobí, ale jen nás napomene. Také děti pracovaly

na poli a kvůli tomu někdy nechodily do školy vůbec. Jsem ráda, že dnes je vše jinak, protože bych nerada někdy dostala rákoskou.

Lucie

Naše škola je velká, krásná budova s novou fasádou. Každý rok se něco dalšího opravuje. Patří k ní i velká zahrada s pískovištěm. Pokud to jen počasí dovolí, trávíme čas venku. Tuto školu navštěvují pátým rokem a zároveň i rokem posledním. Nejvíc se mi na škole líbí i když je z venku velká, tak přitom má jen pár tříd, což mi přijde jako velká výhoda. Nabízí hodně kroužků a proto věřím, že si každý ten svůj najde. Já sám navštěvuju ve škole náboženství a pohybové hry, které se konají v moderní tělocvičně. Tato škola se snaží vymýšlet různé výlety anebo procházky do přírody.

Hana

Škola v Litušovicích má 130. výročí.

Skoro každý den se do školy těším a vím o ní pár věcí, co bych vám chtěla říct:

1. V naší třídě bydleli učitelé- teď to je třída, kde se v ní normálně učí.
2. Do jedné třídy chodilo více než šedesát žáků, dnes je v největší třídě 20 žáků
3. Žáci neměli pracovní sešity, pracovní listy, dělali si zápisky
4. Nepoužívali techniku, neměli interaktivní tabuli, počítače, ani žádné další elektronické věci, psali brkem a krasopisně.
5. Do školy moc nechodili, protože museli pracovat na poli.

Toto je všechno, co o naší škole vím, ale určitě to ještě není všechno, co se dá vypsat.

Klára

Líbí se mi ve škole

V této škole se mi moc líbí. Určitě bych se nechtěla narodit před 130 lety. Ted' je to jednodušší. Hlavně, když někdo zlobil, dostal pravítkem přes ruce a teď na nás paní učitelka zakřičí a je to. Nebyly počítače, elektronické tabule. Měli lavice, co jsou ted' v kostele. Museli se strašně mačkat. Ve třídě bylo přes 60 žáků a ted' je nás ve třídě přes 12. Takže bylo v celé škole víc, jak 120 žáků. V naší škole jsou tři třídy a před 130 lety byly jenom 2 třídy. Psali si hodně zápisů a ted' dostáváme pracovní listy. Když něco nevíme, vyhledáme to na internetu. Oni se museli podívat do nějaké knihy.

Naše škola je super a nechci do jiné. A nechtěla bych chodit do školy před 130 lety.

Adélka

Co pro mě škola znamená?

Škola neznamená nudu atd. ale, je to důležitá lekce do života.

Není škola = nejsou znalosti. Řekněte, kdybyste nechodili do školy, osamostatnili byste se? Našli byste si kamarády? Uměli byste si spočítat, kolik máte zaplatit? Třeba některé děti se učí doma, někoho to baví, ale mě ne. Nemohla bych si najít kamarády. Škola tedy pro mě není jen učení a nuda, škola je pro mě seznámení s životem, osamostatněním a přátelství s kamarády.

A navíc, kdyby nebyla škola, nevěděla bych, co mám celé ty dny dělat, takže... Škola je hoooodně užitečná!

Sabinka

Byl jeden chlapeček, jmenoval se Denis. Chodil do 4. třídy a svou školu měl moc rád. Jenže musel přestoupit do jiné školy a tam se mu moc nelíbilo. Pořád vzpomínal na svou školu a moc mu chyběla. Naštěstí si brzy v nové škole našel kamaráda Vojtu, který také přišel z jiné školy. A stali se z nich bezvá kamarádi a všechno spolu zvládli.

Julinka Škývarová, 3. třída

Byla jedna vesnice, kde žila spousta dětí, ale všechny byly moc smutné, protože neměly školu. V roce 1892 se tam ale škola začala stavět. A za dalších 130 let tam chodím i já. Martin Ondráček, 3. třída

Byl obyčejný den a děti se učily ve škole. Najednou se ozval zvuk ze sklepa. Všichni se tam rozběhli, ale nic tam nebylo. Za chvíli se ozval stejný zvuk z 5. třídy. Když tam děti doběhly, seděl tam veliký křeček a řekl jim, že chce být jejich spolužák. A tak měli ve třídě i Frantu Křečka.

Dominik Kotala, 3. třída

Byla jednou jedna škola a v té se děti těšily na výlet. Ale nevěděly kam pojedou. Ráno se Anetka vzbudila a těšila se, že pojedou ještě tento týden. Jenže paní učitelka řekla, že je svátek svatého Václava a že pojedou až příští týden. Anetka hned všem dětem řekla, že ví, že naše škola byla postavená v roce 1893 a proto všichni pojedou na výlet do ZOO.

POHÁDKOVÁ -

v
SKOLA

Byla jedna vesnice, ve které neměli školu. Jednoho dne se tam ta škola najednou objevila. Volala na děti, které si hrály na hřišti, na děti u potoka i na děti na pískovišti. Děti přiběhly a byly rády, že se mohou naučit číst, psát, počítat a i hodně jiných věcí.

Tonja Böhmová, 3. třída

Byla jednou jedna vesnice a v ní měli školu. Ta škola měla 130-té výročí a tak žáci na její oslavu malovali obrázky – jak vypadala, když byla mladá, když už zestárla, když dostala nový kabátek. Do té školy chodilo 47 dětí. Do 2. třídy, do 3. třídy a do 5. třídy. Dětem se tam moc líbilo. Víte, která škola to je? Bohoušek Havlíček, 3. třída

Jednou dávno byla škola tam, kde je teď fara. Ale protože tam začalo chodit hodně dětí, musela se postavit škola nová a větší. Teď je to přesně 130. let. Hádejte, kde ta nová škola stojí. ☺
Hanička Šigutová, 3. třída

Byla jednou jedna škola, stála v Litultovicích. A měla NAROZENINY! Rovných 130 let! Já chodím do její 3. třídy a mám nejlepší kamarádku Barču. A tak to tady chodí. ☺
Mája Gargošová, 3. třída

Byla jedna vesnice, v té vesnici byly děti, které se chtěly učit. Jenže tam nebyla škola. Proto se rodiče rozhodli, že školu postaví. A tak o pár let později ráno maminka volala: Děti, vstávat! Dnes je váš první školní den! Od té doby uplynulo víc než 130 let.
Barunka Kociánová, 3. třída

Jednoho dne přišla do školy nová žákyně, jmenovala se Tonička. Bylo to ve druhé třídě. Nejdříve jsme se s ní moc nebaobili, protože ani ona se nebaivila s námi. Když jsem se jí zeptala jak se má, řekla, že dobře. A to bylo všecko. Ale začaly jsme se přesazovali – Julča Začátku měsíce jsme se přesazovali – Julča s Niki, Láďa s Dominikem, Péťa s Bohim, Hanička s Adri, Tom s Martinem, Bája s Májou, Zorinka sama a já s Toni. Byl podzim a měli jsme Drakiádu. Já jsem měla svého draka, ale Toni ne, protože ho nepřenesla. Tak jsme pouštěly toho mého. A od té doby jsme dobré kamarádky.
Lucinka Zubalová, 3. třída

Byla jedna škola a v té strašilo. Třeba když počítali na tabuli – tabule bud' nešla zapnout nebo najednou zhasla. Když chtěli po vyučování otevřít dveře, stál za nimi kamarád Jan, který se z níčeho nic objevil na chodbě. Vůbec mi nevěřil. Jenže najednou jsme to strašidlo uviděli. Stali se z nás všech kamarádi a dali jsme mu jméno Petr.

Láďa Laci, 3. třída

Byl jednou jeden křeček a ten viděl, jak jsou jeho křeččata smutná. Rozhodl se, že postaví budovu, která se bude jmenovat škola. Křečíci měli radost, učili se tam kolik je jedna plus dvě mrkvičky a i jiné moudré věci. Ted' v té škole jsem paní učitelka já a moje nejlepší žákyně je moje Perlička.

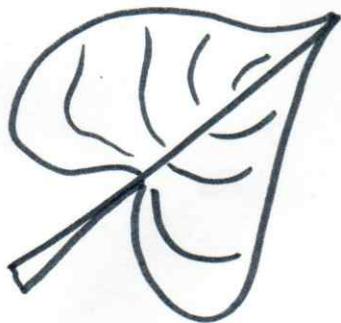
Zorka Grygarová, 3. Třída

Byla jednou jedna škola, ve které bydlel Méďa. Jenže děti se rozhodly, že chtějí také chodit do školy a nastěhovaly se tam. Bylo jich přesně 100. Medvídkovi se to nelíbilo a tak půlku žáků snědl. Jenže ti žáci byli až moc chytří a tak zchytreli Méďa. Stal se z něj učitel a za trest učil zbývající žáky. Víte, kolik jich bylo?

Pěta Kristián, 3. třída

Byla jedna škola a v té škole strašilo. Jednoho dne se šla paní učitelka podívat na půdu. Tam našla domeček, v tom domečku skřínku a v té skřínce bydlel ten školní duch. Paní učitelka ho chtěla ukázat dětem, ale duch najednou zmizel a už se nikdy neukázal. Škoda, možná by z něho byl dobrý kamarád. ☺

Niki Žáková, 3. třída

Co se druhákům líbí ve škole.

ajina

HANA

komáříd

JIRKA JIR

Lamík

deskové hry

matematika
SAMÍK

družina

matika TOM

MARKÉT

družina TEREZKA

HONZA komáříd Dárek

komáříd Maty paní učitelka
DANY EMMA

komáříd Maty SEBÍK

komáříd Luky

KIKI

Pani učitelka

výtvarka

BEÁTA

komáříd Luky

KUDAS

Druháci by chtěli ve škole ...

Chcela bych mít delší
velkou předávku.

Markéta

Chcel bych mít
televizi.

Dany.

Chcel bych mít papouška.

Maty

Chcel bych mít auta.

Tereza

Chcel bych mít traktory
a kombajny a vlečku.

Jirka

Chcela bych mít
koně ve škole.

Viki. H

Chcela bych mít
gauč ve Šídě.

Beáška

Beáška

a ještě ...

Chášl bych mít

9 přesliček.

Jamík

Chášla bych mít

klousáčku! Terezka

Chášl bych mít pokémon
koršíg. Kiki.

Chášl bych mít ve škole

mobil.

Tuhášik

Chášl bych mít

mobil. Lebík

Chášl bych mít počítač

Jam

Chášla bych mít

počítač.

Víky ♀

Chášl bych mít meč.

Hanuza

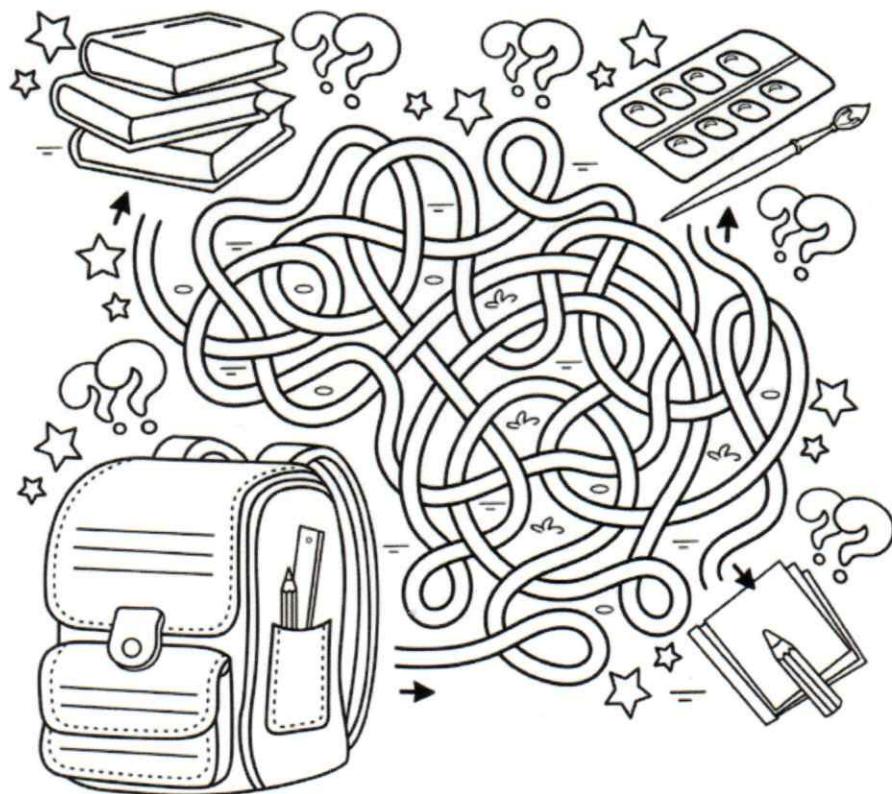
a ještě ...

Chála bych mít gauč.
Hanička

Chále bych mít svíčku
ve škole.

Luky. P

Chále bych mít pastel.
Kuba K

Litultovský SWAP pro dobrou věc

4.11.2023

14:00-18:00

Zámek B- Litultovice

Co je SWAP? Výměna oblečení, hraček ,knih, her apod.
a to zcela zdarma. Podmínkou swapování je oblečení čisté, vyprané a bez
dér. Takové jako by jste si chtěli Vy odnést domů.

Vstupné je pro všechny stejné 50,- za to si můžete odnést kolik věcí kolik
unesete.

Součástí SWAPU bude dětský koutek s kavárnou a dobrotami.

Oblečení, hračky apod. budeme příjmout 3.11. 16:00-18:00
zámek B, nebo můžete přinést v den swapu.

Celý výtěžek z této akce půjde na rozvoj ZŠ Litultovice

PŘÍJĎTE PODPOŘIT ZŠ Litultovice

